

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความก้าวร้าวของวัยรุ่น และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความก้าวร้าวของวัยรุ่นระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) โดยมีรูปแบบ Nonrandomized control group pretest posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ซึ่งมีสัญลักษณ์รูปแบบการทดลองดังนี้

$$\begin{array}{ccc} O_1 & X & O_2 \\ O_3 & & O_4 \end{array}$$

ภาพที่ 2 สัญลักษณ์รูปแบบของการวิจัย

O ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลอง
O ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลอง
O ₃	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มควบคุม
O ₄	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มควบคุม
X	แทน	การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 6 ห้อง รวม 212 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวสูง จำนวน 12 คน

ซึ่งมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.2.1 ให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำแบบวัดความก้าวร้าวทั้ง 6 ห่อง จำนวน 212 คน และเลือกห่องที่มีคะแนนความก้าวร้าวเฉลี่ยสูงสุดมาจำนวน 1 ห่อง

2.2.2 เรียงคะแนนนักเรียนที่มีความก้าวร้าวสูง 12 คนแรกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คน มาถามความสนใจในการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ และแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยเลือกนักเรียนที่มีคะแนนจากคะแนนแบบวัดความก้าวร้าวที่เข้าคู่ (Match Pair) ได้นักเรียนกลุ่มละ 6 คน ใช้การสุ่มเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

3.2 ตัวแปรตาม คือ คะแนนความก้าวร้าวของวัยรุ่น

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ประเภท คือ

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่น สำหรับวัยรุ่นประเมินตัวเอง ซึ่งเป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้ร่วมกับ นายวันเฉลิม แก้วกามา และนางสาวตุลดา วรรณิกาสกุล พัฒนาจากแบบวัดความก้าวร้าวของ Buss & Perry (1992) โดยมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ได้แก่ ไม่จริง ค่อนข้างไม่จริง ค่อนข้างจริง จริง ประกอบด้วยข้อความต่างๆ ที่บรรยายถึงความก้าวร้าว 3 ด้าน คือ ความก้าวร้าวทางกาย ความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางความคิด และ/หรือ ความรู้สึก ด้านละ 12 ข้อ รวม 36 ข้อ ดังนี้

1. ความก้าวร้าวทางกาย 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 6, 9, 11, 12, 13, 18, 23, 27, 31, 32, 35

2. ความก้าวร้าวทางวาจา 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 5, 8, 10, 14, 15, 16, 26, 30, 33, 34

3. ความก้าวร้าวทางความคิดและ/หรือความรู้สึก 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 7, 17, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 28, 29, 36

ตัวอย่างแบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่น

0. ฉันใช้ความรุนแรงเพื่อปกป้องสิทธิของตัวเอง

()	()	()	()
ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง

00. ฉันพูดถึงปมด้อยของผู้ที่ทำให้ฉันโกรธ

()	()	()	()
ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง

เกณฑ์การให้คะแนน

นำแบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่น ซึ่งเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ มากำหนดค่าคะแนน ดังนี้

ก. กรณีที่เป็นข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 4, 14

จริง	ให้	1	คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้	2	คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	4	คะแนน

ข. กรณีที่เป็นข้อความทางลบ ได้แก่ ทุกข้อยกเว้นข้อ 4, 14

จริง	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริง	ให้	1	คะแนน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการลดความก้าวร้าวประกอบด้วย

4.2.1 โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8-10 ครั้ง แต่แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 30-50 นาที ให้คำปรึกษาสัปดาห์ละ 2 ครั้ง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำปรึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการ ปรึกษา	หมายเหตุ
1	การสร้าง สัมพันธภาพ	1. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษาทราบ จุดมุ่งหมาย กฎระเบียบและ ข้อตกลง เบื้องต้นของ กลุ่ม	1. ผู้ให้คำปรึกษากล่าว ทักทายผู้รับคำปรึกษาพร้อม ทั้งแนะนำตนเองให้ผู้รับ คำปรึกษารู้จัก 2. ให้ผู้รับคำปรึกษาแต่ละคน แนะนำตนเอง 3. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ ข้อตกลง เบื้องต้นและกำหนดการในการ เข้ากลุ่ม	- ทักษะที่ใช้ ในการให้ คำปรึกษา เช่น การฟัง การถาม การ สะท้อน ความรู้สึก การให้กำลังใจ ฯลฯ	การให้ คำปรึกษา ครั้งที่ 1-3 เป็นการให้ คำปรึกษา แบบกลุ่ม
		2. เพื่อสร้าง สัมพันธภาพให้ เกิด ความคุ้นเคย เป็นกันเอง ระหว่างผู้รับ คำปรึกษากับ ผู้ให้คำปรึกษา	4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทำกิจกรรมเพื่อสร้าง สัมพันธภาพและให้ผู้รับ คำปรึกษาได้เปิดเผยตนเอง		
		3. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษาได้ เปิดเผยตนเอง	5. ผู้นำกลุ่มเปิดโอกาสให้ ผู้รับคำปรึกษาบอกความรู้สึก และความคิดเห็นจากการเข้า ร่วมกลุ่ม 6. ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษาร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้ จากการสนทนาเพื่อให้มีความ เข้าใจตรงกัน 7. ผู้นำกลุ่มนัดหมายวันเวลา และสถานที่พร้อมกับแจกใบ ตารางนัด		

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการ ปรึกษา	หมายเหตุ
2	การ ควบคุม และ แสดงออก ทาง อารมณ์ 1	1. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษาเข้าใจ ความหมายของ ความก้าวร้าว และลักษณะ ของการแสดง ความก้าวร้าว	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทบทวนกิจกรรมใน ครั้งก่อน 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาอภิปรายถึง ความหมายของการแสดง พฤติกรรมที่เหมาะสม	- ทักษะที่ใช้ ในการให้ คำปรึกษา เช่น การฟัง การถาม การ สะท้อน ความรู้สึก การให้กำลังใจ ฯลฯ	
		2. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษา ตระหนักถึง โทษของความ ก้าวร้าว	4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ นักเรียนตีกัน และอภิปรายถึง สาเหตุ ผลเสียและแนว ทางแก้ไข 5. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาอภิปรายถึงโทษของ การแสดงพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสม	- การสอน และการ อธิบาย โดยตรง - ฝึกให้ผู้รับ คำปรึกษาคิด อย่างมีเหตุผล - การใช้ตัว แบบ	
3	การ ควบคุม และ แสดงออก ทาง อารมณ์ 2	1. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษา เรียนรู้วิธีการ ลดพฤติกรรม ก้าวร้าว	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทบทวนกิจกรรมใน ครั้งก่อน 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาแสดงบทบาทสมมติ	- ทักษะที่ใช้ ในการให้ คำปรึกษา เช่น การฟัง การถาม	

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการ ปรึกษา	หมายเหตุ
3 ต่อ	การ ควบคุม และ แสดงอ อกทาง อารมณ์ 2	2. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษาแสดง พฤติกรรมได้ อย่างเหมาะสม	4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาช่วยกันเสนอแนะ แนวทางในการแสดง พฤติกรรมที่พึงปรารถนา	การสะท้อน ความรู้สึก การให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับ คำปรึกษาคิด อย่างมีเหตุผล - บทบาท สมมติ	
4	การ จัดการ กับ ความ คับข้อง ใจ 1 (W)	1. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษา สำรวจความ ต้องการและ การรับรู้ของ ตนเอง	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทบทวนกิจกรรมที่ได้ ทำในครั้งที่ 1-3 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษานึกถึงพฤติกรรม/ เหตุการณ์ที่เคยแสดง พฤติกรรมก้าวร้าวและค้นหา สาเหตุของการแสดง พฤติกรรมนั้น 4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาสำรวจถึงความ ต้องการของการแสดง พฤติกรรมก้าวร้าว	- ทักษะที่ใช้ ในการให้ คำปรึกษา เช่น การถาม การทวนซ้ำ การสะท้อน เนื้อหา การ สะท้อน ความรู้สึก การทำให้ กระจ่าง และ การให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับ คำปรึกษาคิด อย่างมีเหตุผล	การให้ คำปรึกษา ครั้งที่ 4- 10 เป็น การให้ คำปรึกษา รายบุคคล ในแต่ละ ครั้ง สามารถ ยืดหยุ่นได้ ตามความ เหมาะสม กับผู้รับ คำปรึกษา แต่ละคน

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการ ปรึกษา	หมายเหตุ
4 ต่อ	การจัดการ กับความ คับข้อง ใจ 1 (W)	2. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษา สำรวจถึง อุปสรรคที่ทำ ให้ไม่สามารถ ได้ในสิ่งที่ ต้องการ	5. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาประเมินว่าการแสดง พฤติกรรมก้าวร้าวทำได้ใน สิ่งที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ได้ ให้สำรวจ/ค้นหาปัญหาหรือ อุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถได้ ในสิ่งที่ต้องการ 6. ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษาช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้ จากการให้คำปรึกษา 7. นัดหมายวันเวลาในการให้ คำปรึกษาครั้งต่อไป		
5	การจัดการ กับความ คับข้อง ใจ 2 (D)	1. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษา สำรวจการ กระทำ ความคิดและ ความรู้สึกของ ตนเองใน ปัจจุบัน	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทบทวนการให้ คำปรึกษาในครั้งที่ 4 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาสำรวจการกระทำ ความคิดและความรู้สึกเรื่อง ความคับข้องใจที่ก่อให้เกิดการ แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของ ตนเองในปัจจุบัน 4. ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษาช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้ จากการให้คำปรึกษา 5. นัดหมายวันเวลาในการให้ คำปรึกษาครั้งต่อไป	- ทักษะที่ใช้ ในการให้ คำปรึกษา เช่น การถาม การทวนซ้ำ การสะท้อน เนื้อหา การ สะท้อน ความรู้สึก การทำให้ กระจ่าง และ การให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับ คำปรึกษาคิด อย่างมีเหตุผล	

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการปรึกษา	หมายเหตุ
6	การจัดการกับความ คับข้องใจ 3 (E,P)	1. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษา ประเมินการ กระทำของ ตนเอง	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทบทวนการให้ คำปรึกษาในครั้งที่ 5 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาประเมินการกระทำ เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรม ก้าวร้าวของตนเองในปัจจุบัน ว่าสอดคล้องหรือจะนำไปสู่ ความต้องการได้หรือไม่	- ทักษะที่ใช้ ในการให้ คำปรึกษา เช่น การถาม การทวนซ้ำ การสะท้อน เนื้อหา การ สะท้อน ความรู้สึก การทำให้ กระจ่าง และ การให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับ คำปรึกษาคิด อย่างมีเหตุผล	
		2. เพื่อให้ นักเรียน วางแผน ปฏิบัติการที่ สามารถปฏิบัติ ได้	4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาวางแผนปฏิบัติการที่ จะนำไปสู่ความต้องการที่ สามารถปฏิบัติได้จริง 5. ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับ คำปรึกษาช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้ จากการให้คำปรึกษา 6. นัดหมายวันเวลาในการให้ คำปรึกษาครั้งต่อไป		
7	ติดตามผล 1	1. เพื่อติดตาม ผลการ ดำเนินการจาก แผนที่วางไว้ และปรับแผน ดำเนินการ	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทบทวนการให้ คำปรึกษาในครั้งที่ 6 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจง วัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษารายงานผลการ ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	- ทักษะที่ใช้ใน การให้ คำปรึกษา เช่น การถาม การ ทวนซ้ำ การ สะท้อนเนื้อหา การสะท้อน ความรู้สึก	

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการปรึกษา	หมายเหตุ
7 ต่อ	ติดตาม ผล 1		4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาค้นหาปัญหา/อุปสรรคและปรับแผนปฏิบัติการใหม่ในกรณีที่ยังไม่สามารถบรรลุความต้องการได้หรือยังไม่พึงพอใจในการปฏิบัติ 5. ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการให้คำปรึกษา 6. นัดหมายวันเวลาในการให้คำปรึกษาครั้งต่อไป	การทำให้กระจ่าง และ การให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับคำปรึกษาคิดอย่างมีเหตุผล	
8	ติดตาม ผล 2	1. เพื่อติดตามผลการดำเนินการจากแผนที่วางไว้และปรับแผนดำเนินการ	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาทบทวนการให้คำปรึกษาในครั้งที่ 7 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษารายงานผลการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาค้นหาปัญหา/อุปสรรคและปรับแผนปฏิบัติการใหม่ในกรณีที่ยังไม่สามารถบรรลุความต้องการได้หรือยังไม่พึงพอใจในการปฏิบัติ	- ทักษะที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น การถาม การทวนซ้ำ การสะท้อนเนื้อหา การสะท้อนความรู้สึก การทำให้กระจ่าง และ การให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับคำปรึกษาคิดอย่างมีเหตุผล	

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการปรึกษา	หมายเหตุ
9	ติดตามผล 3	1. เพื่อติดตามผลการดำเนินการจากแผนที่วางไว้และปรับแผนดำเนินการ	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาทบทวนการให้คำปรึกษาในครั้งที่ 8 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษารายงานผลการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 4. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาค้นหาปัญหา/อุปสรรคและปรับแผนปฏิบัติการใหม่ในกรณีที่ยังไม่สามารถบรรลุความต้องการได้หรือยังไม่พึงพอใจในการปฏิบัติ	- ทักษะที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น การถาม การทวนซ้ำ การสะท้อนเนื้อหา การสะท้อนความรู้สึก การทำให้กระจ่าง และการให้กำลังใจ ฯลฯ - ฝึกให้ผู้รับคำปรึกษาคิดอย่างมีเหตุผล	
10	ยุติการให้คำปรึกษา	1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาสรุปสิ่งที่ได้จากการรับคำปรึกษาและได้แนวทางการลดความคับข้องใจ/ความก้าวร้าวเพื่อนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงหลังจากการยุติการให้คำปรึกษา	1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาทบทวนการให้คำปรึกษาในครั้งที่ 9 2. ผู้ให้คำปรึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ 3. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาสรุปสิ่งที่ได้จากการให้คำปรึกษาและแนวทางหรือวิธีการลดความคับข้องใจ/ความก้าวร้าวในการนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงหลังจากการยุติการให้คำปรึกษา	- ทักษะที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น การถาม การทวนซ้ำ การสะท้อนเนื้อหา การสะท้อนความรู้สึก การทำให้กระจ่าง และการให้กำลังใจ ฯลฯ	

ตารางที่ 1 โครงสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการให้คำปรึกษารายบุคคลตาม
แนวทฤษฎีเผชิญความจริง (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคการ ปรึกษา	หมายเหตุ
10 ต่อ	ยุติการ ให้ คำปรึกษา	2. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษามี กำลังใจ/ ความหวังใน การลดความ คับข้องใจ/ ความก้าวร้าว	4. ผู้ให้คำปรึกษาให้กำลังใจ/ ความหวังว่าผู้รับคำปรึกษา จะต้องสามารถทำได้หลังจาก จบการให้คำปรึกษา	- ฝึกให้ผู้รับ คำปรึกษาคิด อย่างมีเหตุผล	
		3. เพื่อให้ผู้รับ คำปรึกษาทำ แบบวัดหลัง การให้ คำปรึกษา	5. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับ คำปรึกษาทำแบบวัดหลังการ ให้คำปรึกษา		

4.1.2 แบบบันทึกการให้คำปรึกษารายบุคคล สำหรับบันทึกข้อมูลการให้
คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

5.1 แบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่น มีลำดับขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1) การพัฒนา

(1) ศึกษาเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว
 (2) ศึกษาแบบวัดความก้าวร้าวของ Buss และ Perry (1992) และพัฒนาเป็นแบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่นซึ่งมีอยู่ 3 ด้าน คือ 1) ความก้าวร้าวทางกาย 2) ความก้าวร้าวทางวาจา และ 3) ความก้าวร้าวทางความคิดและ/หรือความรู้สึก ด้านละ 17 ข้อ จำนวน 51 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ

(3) นำแบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่นที่ได้พัฒนาแล้วให้อาจารย์ที่ปรกษาตรวจสอบและแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังรายชื่อในภาคผนวก ตรวจสอบความถูกต้อง ในเรื่องความชัดเจนของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำแบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมได้แบบวัดมา 47 ข้อ

2) การหาประสิทธิภาพ

(1) นำแบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่นที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้นักเรียนชั้น ม.1-3 ชั้นละ 1 คน รวม 3 คน พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่องภาษา

(2) นำแบบวัดมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของนักเรียนและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด

(3) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) และเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ได้แบบวัดทั้งหมด 36 ข้อ แบ่งเป็นด้านละ 12 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ .92

5.2 โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวเผชิญความจริง มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) การสร้าง

ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามแนวเผชิญความจริง การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการให้คำปรึกษารายบุคคล และพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษา ให้เหมาะสมกับปัญหาและผู้รับคำปรึกษา

2) การหาประสิทธิภาพ

(1) สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคล ตามแนวเผชิญความจริง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์โดยพิจารณาความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

(2) นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคล ตามแนวเผชิญความจริง มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยม ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีการ และเวลาที่ใช้ในการทดลองก่อนนำไปใช้จริง โดยเลือกทดลองใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ 1-3 ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพ การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ 1 และการควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ 2 เพราะโปรแกรมการให้คำปรึกษาครั้งที่ 1-3 เป็นการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นโปรแกรมที่มีขั้นตอนครบทุกขั้นตอน โดยทดลองใช้โปรแกรมละ 50 นาที ในส่วนของการให้คำปรึกษารายบุคคลนั้นจะเป็นการให้คำปรึกษาที่เฉพาะเจาะจงเป็นรายบุคคลจึงไม่ได้นำมาทดลองใช้ ผลการทดลองใช้ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการทดลองใช้โปรแกรมที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพ มีเวลาเหลือประมาณ 10 นาที เนื่องจากนักเรียนบางคนพูดน้อย นักเรียนเสนอแนะว่าเป็นกิจกรรมที่ดี เพราะทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเพิ่มกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพให้มากขึ้น

ผลการทดลองใช้โปรแกรมที่ 2 การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ 1 ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการดำเนินกิจกรรม คือ ผู้วิจัยจะต้องแจกเอกสารให้นักเรียนตามลำดับขั้นตอน เพราะถ้านำข่าวหนังสือพิมพ์ใส่ไว้ในแฟ้มเอกสารทำให้นักเรียนได้เห็นข่าวหนังสือพิมพ์ก่อน เมื่อให้นักเรียนทายว่าคลิปวิดีโอที่กำลังเป็นข่าวนักเรียนจึงรู้ว่าจะต้องตอบอย่างไร

ผลการทดลองใช้โปรแกรมที่ 3 การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ 2 ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการดำเนินกิจกรรม คือ การจับคู่แสดงบทบาทสมมตินักเรียนไม่ค่อยกล้าที่จะแสดง นักเรียนต้องการให้จับกลุ่มแบบชาย-หญิงมากกว่า ดังนั้นในโปรแกรมที่จะนำไปใช้จริงผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนให้จับกลุ่มๆ ละ 3 คน แทนการจับคู่

5.3 แบบบันทึกการให้คำปรึกษารายบุคคล มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) การสร้าง

ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกการให้คำปรึกษารายบุคคล ให้เหมาะสมกับปัญหาและผู้รับคำปรึกษา

2) การหาประสิทธิภาพ

สร้างแบบบันทึกการให้คำปรึกษารายบุคคล แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในเรื่องความชัดเจนของภาษา และนำแบบบันทึกการให้คำปรึกษาที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำแบบวัดความก้าวร้าวทั้ง 6 ห้อง และเลือกห้องที่มีคะแนนความก้าวร้าวเฉลี่ยสูงสุดมาจำนวน 1 ห้อง หลังจากนั้นเรียงคะแนนความก้าวร้าวของนักเรียนที่มีคะแนนความก้าวร้าวสูง 12 คนแรกเพื่อเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง นำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คน มาถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ และแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยเลือกนักเรียนที่มีคะแนนจากแบบวัดความก้าวร้าวที่เข้าคู่ (Matched Pairs) ได้นักเรียนกลุ่มละ 6 คน แล้วสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

13. ดำเนินการทดลอง

กลุ่มทดลองเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อลดความก้าวร้าวของวัยรุ่น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำปรึกษา จำนวน 8-10 ครั้ง ครั้งละ 30-50 นาที ได้แสดงกำหนดการไว้ในตารางที่ 2 และตารางที่ 3 สำหรับกลุ่มควบคุมเข้าเรียนตามปกติ (ไม่ได้รับการให้คำปรึกษา)

ตารางที่ 2 กำหนดการการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อลดความก้าวร้าวของวัยรุ่น (การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม)

คนที่ ครั้งที่	1	2	3	4	5	6
	วัน/เวลา					
1	วันพุธที่ 6 กันยายน 2549 เวลา 14.50-15.40					
2	วันศุกร์ที่ 8 กันยายน 2549 เวลา 14.50-15.40					
3	วันจันทร์ที่ 11 กันยายน 2549 เวลา 08.30-09.20					

ตารางที่ 3 กำหนดการการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อลดความก้าวร้าวของวัยรุ่น (การให้คำปรึกษารายบุคคล)

คนที่ ครั้งที่	1	2	3	4	5	6
	วัน/เวลา	วัน/เวลา	วัน/เวลา	วัน/เวลา	วัน/เวลา	วัน/เวลา
4	พ. 13 ก.ย.49 08.30-09.20	พ. 13 ก.ย.49 09.25-10.15	พ. 13 ก.ย.49 10.20-11.10	พ. 13 ก.ย.49 11.15-12.05	พ. 13 ก.ย.49 13.00-13.50	พ. 13 ก.ย.49 13.55-14.45
5	ศ. 15 ก.ย.49 08.30-09.20	ศ. 15 ก.ย.49 09.25-10.15	ศ. 15 ก.ย.49 10.20-11.10	ศ. 15 ก.ย.49 11.15-12.05	ศ. 15 ก.ย.49 13.00-13.50	ศ. 15 ก.ย.49 13.55-14.45
6	จ. 18 ก.ย.49 08.30-09.20	จ. 18 ก.ย.49 09.25-10.15	จ. 18 ก.ย.49 10.20-11.10	จ. 18 ก.ย.49 11.15-12.05	จ. 18 ก.ย.49 13.00-13.50	จ. 18 ก.ย.49 13.55-14.45
7	ศ. 22 ก.ย.49 13.55-14.45	ศ. 22 ก.ย.49 08.30-09.20	ศ. 22 ก.ย.49 09.25-10.15	ศ. 22 ก.ย.49 10.20-11.10	ศ. 22 ก.ย.49 11.15-12.05	ศ. 22 ก.ย.49 13.00-13.50
8	จ. 25 ก.ย.49 13.55-14.45	จ. 25 ก.ย.49 08.30-09.20	จ. 25 ก.ย.49 09.25-10.15	จ. 25 ก.ย.49 10.20-11.10	จ. 25 ก.ย.49 11.15-12.05	จ. 25 ก.ย.49 13.00-13.50
9	-	-	พ. 27 ก.ย.49 09.25-10.15	-	พ. 27 ก.ย.49 11.15-12.05	พ. 27 ก.ย.49 13.00-13.50
10	-	-	-	-	-	ศ. 29 ก.ย.49 11.15-12.05

3) หลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความก้าวร้าวหลังการให้คำปรึกษารายบุคคล และกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความก้าวร้าวในสัปดาห์ที่ 4 หลังจากเริ่มการทดลอง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพ ด้วยการพรรณนา (Descriptive)
2. เปรียบเทียบคะแนนความก้าวร้าวของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon's Matched-Pairs Signed-Ranks Test)
3. เปรียบเทียบคะแนนความก้าวร้าวของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบของ แมน วิตนีย์ยู (The Mann-Whitney U-test)